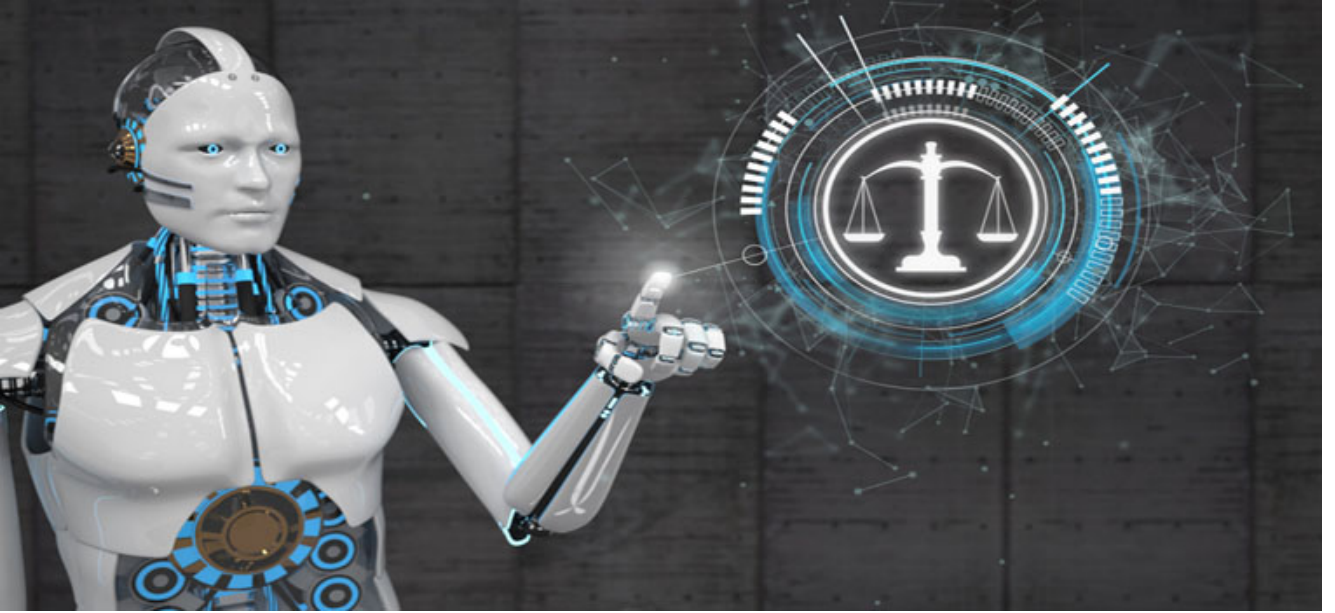

🕒 2 TEMMUZ 2020 👤 AV. MUTLU YILDIRIM KÖSE , AV. HAVVA YILDIZ

Gelişen Teknoloji İle Yapay Zekanın Fikri Mülkiyet Haklarına Etkisi

Yapay Zeka ve Telif Hukuku İlişkisi

Yapay zeka, henüz kabul görmüş tek bir tanımı bulunmamakla birlikte, genel olarak “*dijital bilgisayar veya bilgisayar kontrollü bir robotun akıllı varlıklarla yaygın olarak ilişkili görevleri yerine getirme yeteneği*” şeklinde açıklanmaktadır.[1] Teknolojinin gelişmesiyle birlikte yapay zeka da günlük hayatımızda kendine hızla yer edinmiş ve insanlık için kritik faaliyetler yürütür hale gelmiştir. BlueDot’un yapay zeka sisteminin[2] Covid-19 salgını kaynaklı riski ilk tespit eden sistemlerden biri olması bunu açıkça ispatlamıştır.

Yapay zeka ulaşımdan sağlığa kadar uzanan pek çok faaliyetinin yanı sıra, bugün müzik, tablo, portre, şiir, roman ve kısa hikaye gibi birçok eserin yaratıcısı konumuna da gelmiştir. Günümüzde yapay zeka tarafından oluşturulan eserlere Google Deepmind programının oluşturduğu besteler[3], ve ING Bank, Microsoft, J Walter Thompson ve Delft Üniversitesi’nin işbirliği ile gerçekleşen proje kapsamında, yapay zeka sisteminin, Hollandalı ünlü ressam

Rembrandt Harmenszoon van Rijn'in eserlerindeki verileri kullanarak meydana getirdiği "The Next Rembrandt" isimli tablo örnek olarak verilebilir.[4]

Yapay zekanın yaratıcılık ve zeka ürünü olarak kabul edilen bu eserleri meydana getirir olmasıyla birlikte, ilgili eserlerin sahibinin kim olacağı, hakkın nasıl kullanılacağı ve sorumluluğun nasıl düzenleneceği de çokça tartışılmaya başlanmıştır.

Gerçekten de yapay zekanın, meydana getirdiği ürün üzerinde telif hakkı sahibi olarak kabul edilmesi mümkün müdür? "Gerçek kişinin" eser sahibi olmasına imkan tanıyan mevcut hukuk kuralları çerçevesinde, bu sorunun olumlu cevaplanması şu an için mümkün olmamakla birlikte, doktrinde, yapay zeka kullanılarak ortaya çıkarılan ürünlerde yapay zekanın yaratıcısının, sahibinin, kullanıcısının, yapay zekanın kendisinin ya da kamunun eser sahipliği gibi farklı alternatifler bu soruya cevap olarak önerilmektedir.

Yapay zeka ile oluşturulan eserlerin sahibinin yapay zekanın kendisi olabileceği önerisinin oldukça yenilikçi bir yapısı bulunmakla birlikte, bu önerinin, aşağıda aktarılacağı üzere pek çok yönden eleştiriye maruz kaldığını da belirtmek gerekir.

İlk olarak, ülkelerin hukuk kuralları bu çözümü uygulamaya elverişli değildir. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki *Fiest Publications v Rural Telephone Service Company Inc.* 499 U.S. 340 (1991) ve *Naruto v. Slater, No. 16-15469 (9th Cir. 2018)* ve *Avustralya'daki Acohs Pty Ltd v. Ucorp Pty Ltd* davalarında belirtildiği üzere, sadece insanlar eser sahibi olabilir. Bu ülkelere ek olarak Japonya[5] ve Almanya[6]'da da benzer hukuk kurallarının varlığı sebebiyle, yapay zekanın telif hakkı sahibi olması ilgili kurallarda değişikliğe gidilmedikçe mümkün olmayacaktır. Keza ülkemizde de 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun Tanımlar başlıklı 1/B maddesi eseri "sahibinin hususiyetini taşıyan ve ilim ve edebiyat, musiki, güzel sanatlar veya sinema eserleri olarak sayılan her nevi fikir ve sanat mahsulleri" olarak ve eser sahibini de "eseri meydana getiren kişi" olarak tanımlamakla yapay zekanın eser üzerindeki hak sahipliğine izin vermemektedir. Hong Kong, Hindistan, İrlanda, Yeni Zelanda ve Birleşik Krallık[7] gibi bazı yargı bölgelerinde ise yapay zekanın ürettiği eserler üzerinde telif hakkı sahibinin yapay zekanın yaratıcısı olacağı belirtilmekte, hatta Birleşik Krallık'ta bulunan akademisyenler "yapay zeka tarafından oluşturulan eser" yerine "yapay zeka ile/yardımla oluşturulan eser" tabirini kullanmayı tercih ederek, yapay zekanın telif hakkı sahibi olup olamayacağı tartışmalarının önüne geçmeyi amaçlamaktadırlar[8]. Görüleceği üzere yapay zekanın eser üzerinde telif hakkı sahibi olması şeklindeki çözümün, mevcut kurallar çerçevesinde uluslararası bir uygulanabilirliği henüz bulunmamaktadır.

İkinci olarak, yapay zekanın eser üzerinde telif hakkı sahipliği benimsendiğinde, bu hakkın yapay zeka tarafından aktif bir şekilde kullanılabilirliği problemi ile karşı karşıya gelmektedir. Yapay zekanın hukuken bir kişiliği olmaması nedeniyle, üçüncü bir kişi tarafından, telif hakkı ihlal edildiğinde yapay zekanın bu hakkını kimin aracılığı ile kullanacağı sorunu yine mevcut

hukuk kurallarınca henüz cevaplanabilir değildir. Örneğin dava açılması gerektiği takdirde bu davayı yapay zeka yerine kim açacaktır? Ya da yapay zeka yasal temsilcisini nasıl atayacaktır? Yasal temsilci bu temsilin karşılığında nasıl bir karşılık alacaktır? Karşılık alınmayacağıının düzenlenmesi halinde, yasal temsilcinin göstermesi beklenen özen ve dikkati göstereceğinden nasıl emin olunabilecektir? Göstermediği durumlarda bu davranışın yaptırımını ne olacaktır? Bu sorular şimdilik yanıtızsız kalmakla birlikte, doktrinde, yapay zekaya elektronik kişilik sağlayarak hakkı bu kişilik vasıtasıyla kullanırmak dikkat çeken önerilerden biridir.

İncelenmesi gereken üçüncü bir nokta ise, yapay zekanın 3.kişilerin telif hakkının ihlali halinde sorumluluğudur. Gerçekten de bu halde telif hakkı sahibi, hakkını yapay zekaya karşı nasıl ileri sürmelidir? Telif hakkı sahibinin yapay zekaya karşı mahkemelerde dava ikame etmesi durumunda, bu davanın sonucunda nasıl bir yarar sağlanacağı zararının nasıl tazminat edileceği hususları da muğlaktır.

Son olarak teşvik konusuna değinmek gerekir. Doktrinde fikri mülkiyet ürünlerine koruma sağlanmasının nedeninin bilimin ve sanatın gelişiminin önünü açmak olduğu kabul edilmektedir. [9] Amerikan Yüksek Mahkemesi'nin de belirttiği üzere, telif hakkı korumasında önemli olan husus yeni eser üretiminin teşvikidir.[10] Bu sebeple yapay zekanın ürettiği eserler üzerinde yapay zeka lehine bir telif hakkı koruması kabul edildiğinde, yapay zekanın yaratıcısı ve kullanıcısı bakımından ekonomik teşviklerden yararlanamama durumu söz konusu olabilecektir. Yaratıcılar ve kullanıcılar bakımından bu teşviklerin uygulanmadığı bir senaryoda ise yapay zekanın telif hakkı sahibi olarak kabul edilmesinin inovasyon ve eser üretiminde ciddi bir düşüşe sebep olacağı görüşü ileri sürülmektedir[11].

Görüleceği üzere yapay zeka tarafından oluşturulan ürünün eser olarak tanımlanıp tanımlanamayacağı, tanımlanması halinde eserler konusunda telif hakkı kurallarının, hak sahipliğinin ve sorumluluk hususlarının nasıl uygulanacağı konusunda pozitif hukukta boşluklar bulunmaktadır.

Yasal düzenlemeler bakımından durum bu yönde seyretmekle birlikte, sürekli gelişen teknoloji sebebiyle mahkemeler de yapay zeka ve telif hakkı arasındaki ilişkinin tartışılması gereken davalar ile karşılaşmaya başlamıştır. Gerçekten de 2019 senesinde Çin Pekin Telif Hakları Mahkemesi, yapay zeka tarafından yaratılan bir eserin üzerinde telif hakkı sahibinin kim olacağı konusu ile karşı karşıya gelmiştir ve mahkeme incelemesinden sonra yapay zeka tarafından üretilen eserin telif hakkına konu olamayacak bir eser olduğunu ve yapay zekanın yaratıcısının ya da kullanıcısının böyle bir haktan yararlanamayacağını değerlendirmiştir. Mahkeme, yine de, vermiş olduğu kararda yapay zeka yaratıcısının ve kullanıcısının yatırımı düşünüldüğünde her ne kadar telif hakkı korumasından faydalanılamayacaksa da bir tür korumanın sağlanması gerektiğini belirtmiş ancak bu korumanın nasıl bir koruma olacağına dair açıklama getirmemiştir.[12] Öte yandan Kanada Mahkemeleri önünde görülmekte olan Amel Chamandy davası[13] yapay zekanın ortaya çıkardığı fotoğrafların başka bir ressamın eserlerine telif hakkı

tecavüzü teşkil ettiğinden bahisle ikame edilmiş olup, yapay zekanın eylemlerinden sorumluluk konusunda sergilenecek yaklaşım sebebiyle sonucu merakla takip edilmektedir.

Yapay zeka ve telif hakları bakımından hukuk kurallarında karşılaşılan bu eksikliği giderebilmek maksadıyla bazı ülkelerde girişimler de başlatılmıştır. Nitekim Amerika Birleşik Devletleri Marka ve Patent Bürosu, Federal Resmi Gazete’de 30 Ekim 2019 tarihinde verdiği ilanında[14] ilgili olan herkesin yapay zeka konusundaki yorumlarını yazılı olarak kuruma sunmalarını talep etmiştir. Elde edilen sonuçlar henüz duyurulmamış olmakla birlikte Amerika Birleşik Devletleri hukuk sisteminin, günümüz teknolojisinin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yasalarda değişiklik yapma hususunda önemli bir girişimi başlatmış olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Avrupa Birliği’nde ise yapay zeka konusunda tartışmalar daha çok etik ve veri gizliliği konusunda yoğunlaşmış olsa da telif hakkı ile ilgili gelişmeler de mevcuttur. Nitekim Avrupa Parlamentosu, 2017 yılında kabul ettiği raporunda yapay zeka ile ilgili sorumluluk, fikri mülkiyet hukuku ve etik gibi konularının daha ayrıntılı bir şekilde incelenmesi gerektiğini belirtmiş ve yapay zekaya elektronik kişilik tanınması önerisine yer vermiştir.[15] Yine Avrupa Telif Hakları Topluluğu da 2018 yılında düzenlenen “Avrupa Birliği Telif Hakları Nereye Gidiyor? Mevcut AB Telif Hakları Paketi ve Yapay Zeka ve Karşılaşılan Zorluklar”[16] konulu telif hakları zirvesinde yapay zeka tarafından üretilen eserlerin telif hakkının konusu olup olamayacağı ve bu eserler üzerinde telif hakkı sahibinin kim olması gerektiğini tartışmıştır. Bunun yanı sıra Uluslararası Fikrî Mülkiyet Hakları Koruma Derneği’nin (“AIPPI”) Türkiye’nin de dahil olduğu 30 ülkenin katılımı sonucunda oluşturduğu önergesinde yapay zeka tarafından meydana getirilen eserlerin ancak süreçte insan müdahalesi varsa ve diğer şartlar da sağlanmışsa telif hakkına konu olup korunabileceği yönündeki değerlendirmesi de, eser tanımında yer alan sahibinin hususiyetini yansıtmaya yani gerçek kişi tarafından meydana getirilme kriterinin teknolojik gerekliliklere göre esnetilmesi gerekliliğini ortaya koymuştur.[17]

Türkiye’de ise yapay zeka ve telif hakkının kesiştiği konulara ilişkin içtihat henüz oluşmamış olsa da, uluslararası platformlarda olduğu gibi Türk doktrininde de bu durum sıkça tartışılan bir konu haline gelmiş ve yapay zekaya ayrı bir tüzel kişilik tanımak, elektronik kişilik tanımak, yapay zekanın ortaya çıkardığı çalışmalardan kaynaklı hak/sorumlulukları yapay zekanın sahibi ve programlayıcısına tanımak veya yapay zekanın meydana getirdiği ürünü kamuya mal etmek gibi farklı görüşler de tartışılır olmuştur.

Bazı akademisyenler tarafından telif hakkı kuralları teknolojik gelişmelere cevap verebilecek surette düzenlenene kadar ücret karşılığı eser yapımı (“work made for hire”) kurallarının uygulanması gerektiği yönünde görüşler ileri sürülmektedir. Böylelikle, telif hakkı sahibinin kim olacağı, telif hakkının uygulanması, yaptırımı ve teşvik mekanizması ile ilgili sorulara cevap verme külfetine girmeden, yapay zekanın telif hakkı ile kesiştiği alanlar bakımından dile getirilen bu hukuki problemlere çözüm getirilmeye çalışılmaktadır. Ancak belirtmek gerekir ki

bu öneri de Türk Hukuku altında uygulanabilirliği olmadığı için eleştirilmektedir. Ücret karşılığı eser yapım kurallarının uygulama alanı bulması için işçi veya komisyon usulü çalışanların, yani gerçek kişilerin bulunması gerektiği ve ne gerçek ne de tüzel bir kişiliği bulunan yapay zekanın eylemlerinin bu kapsamda tanımlanamayacağı belirtilmektedir.

Görüleceği üzere Türk doktrininde de konu henüz tartışmalı olup önümüzdeki yıllarda da gündemlerimizde yer almaya devam etmesi beklenmektedir.

Yapay Zeka ve Marka Hukuku

Yapay zekanın gelişimi telif hukukunun yanı sıra marka hukuku açısından da etkilerini göstermeye başlamıştır. Gerçekten de halihazırda insan emeğiyle tek tek karşılaştırma suretiyle gerçekleştirilen marka benzerlik değerlendirmeleri yapay zeka sistemlerinin artan uygulamasıyla yerini otomatik ve aynı anda pek çok veriyi tarayarak karşılaştırabilen sistemlere bırakmaya başlamıştır.

Bunun yanı sıra yapay zekanın günlük yaşantıda her geçen gün daha fazla kendine yer buluyor olması karşısında marka hukukunda kabul edilmiş yerleşik terim ve konseptlerin yetersiz kalacağı da ileri sürülmektedir. Bunun temel sebebi ise yapay zekanın, ürünlerin piyasaya sürülme ve müşteriler tarafından satın alınma yöntemlerinde klasik yöntemlere nazaran çok önemli farklılıklar yaratacak olmasıdır.

Gerçekten de ürünlerin piyasaya sürülme yöntemleri bakımından geçirdiği süreç incelendiğinde mağaza satış görevlilerinin hizmet verdiği sistemlerin yerini zamanla selfservis ile müşterilerin ürünlerini seçerek aldığı sistemlere bıraktığı, bunun ardındansa online satış platformlarının ortaya çıktığı, online ödeme sistemlerinin piyasaya sürülmesi ile online platformlarda satış yönteminin yükselişe geçtiği ve alışveriş yapma deneyiminin tamamen değiştiği görülmüştür.[18] Ardından sosyal medya devrimi yaşanmış ve ürünlerin piyasa sürülüş şekli bir kez daha değişmiş ve bu değişim marka sahipleri bakımından avantaj ve dezavantajları ile birlikte gelmiştir. Bir yandan satış platformlarına ve ürünlere ulaşılabilirlik artarken diğer yandan marka ihlalleri evrimleşmiş ve daha önceden öngörülemeyen marka sahibine zarar verebilecek yeni uygulamaların oluşabileceği fark edilmiştir.

Yapay zekanın gelişimi ve hayatımıza her gün daha fazla entegre olması ile ürünlerin piyasaya sürülmesi bakımından dördüncü devrenin geldiğine yönelik tartışmalar başlamıştır. Gerçekten de Gartner Raporu verilerine göre 2025 yılında müşteri etkileşimlerinin %95'inde yapay zekanın doğrudan rol alacağı öngörülmektedir.[19]

Geçmişten günümüze kadar marka hukuku çoğu zaman müşteriler ile marka sahipleri arasındaki insani ilişkiden doğmuş ve insani ilişki ile gelişmiştir; ancak teknolojinin gelişmesi ile birlikte müşteriler, üreticiler ile satın alma ve kullanma sürecine dahil olan insan elementi

çıkartılarak yerini yapay zeka sistemleri almaktadır.[20] Ortaya çıkan bu değişim bakımından ise online satış platformları oldukça önemli sűjeler haline dönüşmüş ve e-Bay[21] ve Amazon[22] gibi online satış platformları marka ihlali teşkil eden ürünlerin platformlarında satılmasından kaynaklı olarak marka hakkı ihlali sebebiyle açılan davalarla karşı karşıya kalmışlardır.

Bugün yapay zeka tercihlerimizi öğrenmeye gerek dahi kalmadan ne istediğimizi bizim yerimize tahmin ederek ve seçerek bize sunar hale gelmiştir. Örneğın Alexa'nın algoritması sipariş geçmişindeki yönelimlere göre olası tercihleri tahmin ederek sipariş verebilmektedir. Bu şekilde seçim aşamasındaki insan unsuru yerini yapay zekaya bırakmaktadır.

İşte tam da bu noktada klasik marka hukuku terimleri içerisinde yer alan "ortalama tüketici", "karıştırılma ihtimali", "akılda kalan kaba görünüm", "görsel, işitsel, kavramsal benzerlik" gibi hususların yapay zekanın dahil olduğu ve tüketici gibi seçimler yaptığı bir sistemde tekrar tartışılması gerektiği şüphesizdir.

Görüleceği üzere, gerçekten de marka hukukunun güncel kavramları insanlık unsuruna dayanmaktadır.[23] Ancak teknolojinin gelişmesi ve tüketici kavramının artık sadece insanı değil, yapay zekâyı da temsil eden bir kavram haline gelmesi ile insanlar için kullanılan marka hukukuna ilişkin kavramların ne oranda yapay zekaya uygulanacağı sorusu ortaya çıkmaktadır. Örnek olarak, kullanılan yapay zekanın algoritmasının ayırt etme konusunda bir insandan daha başarılı olması halinde, marka hukukundaki ayırt edicilik unsuru insanların ilk elden tüketici konumunu terk ettikleri takdirde nasıl uygulanacaktır? Veya ortalama tüketicinin değerlendirilmesi için yapay zekanın dayandığı algoritmanın mahkemeler tarafından incelenmesi talep edildiğinde bu talep gizlilik ve ticari bakımdan hassas bilgilerin ortaya çıkmasına yol açar mı?[24] Hak sahipleri bakımından önemi de dikkate alındığında bu gibi soruların önümüzdeki yıllarda da marka hukuku uygulayıcılarınca sıkça tartışılmaya devam edeceği öngörülmektedir.

Sonuç

Görüleceği üzere yapay zeka çok önemli bir aktör olarak hayatımızda rol almaya devam ederken mevcut yasal düzenlemelerin yetersizliği ve bu yeni teknolojinin gerekliliklerine uygun çözümlerin üretilmesi ihtiyacı pek çok alanda olduğu gibi telif ve marka hukuku bakımından da karşımıza çözümlenmesi gereken bir mesele olarak çıkmaktadır. Gelineen noktada yapay zekanın meydana getirdiği ürünlere eser vasfı tanıyıp tanımamak, yapay zekanın eser üzerinde hak sahipliği, hakların icrası ve sorumluluk konuları bakımından doktrinde pek çok görüş ileri sürülmekle birlikte, pozitif hukuk kuralları kapsamında henüz dünya genelinde kayda değer bir adım atılmamış olduğunu ancak bu konuda ülkemiz de dahil pek çok ülkede istişare toplantıları düzenlendiği, girişimler başlatıldığı ve öneriler getirildiği görülmektedir. Mahkemelerinse şu ana kadar verdiği kararlarda yapay zekanın ortaya çıkardığı ürüne eser vasfını tanımamış

olmalarına rağmen, yine de ortaya çıkan ürün üzerinde bir tür korumanın sağlanması gerekeceği yönündeki yorumları, bu alanda yaşanacak gelişmeler bakımından umut vericidir. Yine marka hukuku açısından yapay zekanın klasik marka hukuku kurallarını ve değerlendirme kriterlerini temelden değiştirecek yenilikleri de beraberinde getireceği açıktır.

Yazarlar

Mutlu Yıldırım Köse

Ortak Avukat

Mutlu.yildirim@gun.av.tr

Havva Yıldız

Avukat

havva.yildiz@gun.av.tr

[1] <https://www.britannica.com/technology/artificial-intelligence>

[2] <https://bluedot.global/>

[3] <https://www.youtube.com/watch?v=Y8UawLT4it0&feature=youtu.be>

[4] <https://www.nextrembrandt.com>

[5] Takashi B. Yamato, AI Created Works and Copyright, Patents & Licensing Vol. 48, No.1, 2018.

[6] T.Yamato, AI Created Works and Copyright.

[7] A. Guadamuz, Artificial intelligence and copyright.

[8] A. Guadamuz, Artificial intelligence and copyright.

[9] T.Yamato, AI Created Works and Copyright.

[10] Sony Corp v. Universal City Studios, Inc, 464 U.S. 417, 1984.

[11] Tim Worstal, Copyright Is About Incentives To Innovation, Not Justice: What Incentive Does Naruto Need?, 2016.

[12] Kan He, Feilin v. Baidu: Beijing Internet Court tackles protection of AI/software-generated work and holds that copyright only vests in works by human authors, the IPKat Blog, 2019.

[13] May Cheng, Copyright in artistic works created by AI, Osler, 2019.

[14] Federal Register, Vol. 84, No. 210, Notices, 2019.

[15] European Parliament Resolution with recommendations to the Commission on Civil Law Rules on Robotics, 2017.

[16] International Conference, EU copyright, *quo vadis?* From the EU copyright package to the challenges of Artificial intelligence, 2018.

[17] https://aippi.org/library/copyright_in_artificially_generated_works/

- [18] Kaleigh Moore, Ecommerce 101 + The History of Online Shopping: What the Past Says about Tomorrow's Retail Challenges; Jessica Thomas, The history of online shopping, Purple AI, 2015.
- [19] AI will power 95% of customer interactions by 2025, Finance Digest.
- [20] Lee Curtis, Rachel Platts, AI is Coming and It Will Change Trade Mark Law, Managing Intellectual Property, 2017.
- [21] C-324/09, L'Oréal SA Lancôme parfums et beauté & Cie Laboratoire Garnier & Cie L'Oréal (UK) Limited v eBay International AG eBay Europe SARL eBay (UK) Limited. Benzer Yönde: Case C-236/08 Google France SARL and Google Inc. v Louis Vuitton Malletier SA.
- [22] Cosmetic Warriors Ltd & Anor v amazon.co.uk Ltd & Anor [2014] EWHC 181 (Ch), 2014.
- [23] Ben Scarfield, James Nurton, AI's threat to trade mark rights, Kilburn & Strode LLP, 2018.
- [24] L. Curtis, R.Platts, AI is Coming and It Will Change Trade Mark Law.

Av. Mutlu Yıldırım Köse

Mutlu Yıldırım Köse, 2006 yılından bu yana Gün + Partners bünyesinde çalışmakta olup, 2017 yılında ortak avukat olarak atanmıştır.

Fikri mülkiyet alanında uzmanlaşmış bir avukat, marka ve patent vekilidir. Markalar, endüstriyel tasarımlar, telif hakları, patent ve faydalı modellerin yanı sıra haksız rekabet alanında uzmanlaşmıştır.

Tüm fikri mülkiyet alanlarında çok sayıda projede yer almıştır. Fikri mülkiyet alanında müvekkillerin stratejilerinin belirlenmesi ve kendilerine hukuki görüş verilmesi, müvekkillerin hükümsüzlük, tecavüz ve diğer tür davalarda Mahkemeler nezdinde temsil edilmesi de dahil olmak üzere yüzlerce çekişmeli ve çekişmesiz nitelikte sayılacak itiraz ve dava sürecinde yer almıştır. Aynı zamanda Türk Patent ve Marka Kurumu nezdinde yayınlanan marka ve tasarımlara ilişkin yayına ve karara itirazları hazırlamakta ve kontrol etmektedir.

Av. Havva Yıldız

Havva Yıldız, 2018 yılında yasal stajını tamamladığı Gün + Partners bünyesinde, 2 yıldır avukat olarak çalışmaktadır.

Ticari dava ve fikri mülkiyet çalışma gruplarında aktif rol almış

...nün data ve markalarını, bu çağınma g...ptir...ma...nın...

olup, halihazırda markalar, endüstriyel tasarımlar, telif hakları, patent ve faydalı modellerin yanı sıra reklam, medya ve haksız rekabet alanlarında yoğunlaşmış şekilde faaliyet göstermektedir.

Fikri mülkiyet alanında müvekkillerin stratejilerinin belirlenmesi, hukuki görüş verilmesi, müvekkillerin hükümsüzlük, tecavüz ve diğer tür davalarda Mahkemeler nezdinde temsil edilmesi ve Türk Patent ve Marka Kurumu nezdinde itiraz süreçlerinin yürütülmesi suretiyle pek çok yerli ve yabancı müvekkile hukuki hizmet vermektedir.

ELEKTRONİK KİŞİLİK, ESER, FİKRİ MÜLKİYET, MARKA HUKUKU, TEKNOLOJİ, TELİF HAKKI, YAPAY ZEKA

Okurlarımızın Bilgisine:

Legal Blog'da ve Legalbank'ta yayımlanan blog yazıları, yazarların görüşlerini aktardığı yazılar olup yazarın görüşlerinin Legal Yayıncılık A. Ş. tarafından benimsendiği manasına gelmemektedir. Blog yazıları, hakemli makale formatında olmayıp bilgi verme amaçlıdır. Kesinlikle hukuki mütalaa ya da tavsiye niteliğinde değildir.

Legal Yayıncılık A.Ş.

ÖNCEKİ

Covid-19 Nedeni İle Ücretsiz İzin ve Kısa Çalışma Arasında Öncelik İlişkisi İle İş Hukukunda Olası Sonuçlar Hakkında Bir Deneme

Ara ...

SON YAZILAR

Gelişen Teknoloji İle Yapay Zekanın Fikri Mülkiyet Haklarına Etkisi

Covid-19 Nedeni İle Ücretsiz İzin ve Kısa Çalışma Arasında Öncelik İlişkisi İle İş Hukukunda Olası Sonuçlar Hakkında Bir Deneme

Avukatlar İçin Elektronik Serbest Meslek Makbuzu Uygulaması

ETİKETLER

Avukat / Başvuru Şartı / Bulaşıcı Hastalık / Cinsiyet Eşitliği / Corona / Coronavirus /
Corona Virüs / Covid-19 / Covid-19 Tanısı / Eğitim / Fesih Hakkı / Gayrimenkul Satış Vaadi /
Kadına Karşı Şiddet / Kadın Hakları / Koronavirüs / Korona Virüs / Kısa Çalışma /
Kısa Çalışma Ödeneği / Meslek Hastalığı / Meslekten Men / Pandemi / Salgın /
Sağlık Çalışanları / Siyasal Propaganda / Siyasal İletişim / Sözleşme / Süre Şartı /
Tam Süreli Çalışan / Tedbirler / Toplumsal Cinsiyet / Uzaktan Eğitim / Uzaktan Çalışma / Virüs /
Yargı Süreleri / Yasal Değişiklikler / Yetkinin Gücü / Yorma Zinciri / Çalışanda Covid-19 Teşhisi /
Çalışma Hayatı / Ücretsiz İzin / Ödenek / İş Hukuku / İş Kazası / İşçi / Şiddet /

ARŞİV

Temmuz 2020

Haziran 2020

Mayıs 2020

Nisan 2020